

Sygn. akt III CSK 118/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. R.-S.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Lasów Państwowych Nadleśnictwa [...]

i nieznanymi z miejsca pobytu C. M., L. M., M. M. działającymi przez kuratora
adw. S. R.

o zasiedzenie nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w N.

z dnia 31 października 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawczynie na rzecz Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa kwotę 900 zł (dziewięćset zł) tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. R.-S. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w N. z dnia 31 października 2013 r., wskazując, że jest ona oczywiście uzasadniona, gdyż zaskarżone orzeczenie narusza art. 172 k.c. w związku z art. 366 k.c. przez przyjęcie, iż zarówno wnioskodawczyni, jak i jej poprzednicy prawni nie mieli woli władania nieruchomościami objętymi wnioskiem. Skarżąca wskazała też naruszenie art. 381, 382 i 227 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., polegające na nieuwzględnieniu przez Sąd Okręgowy wniosków dowodowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącej, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna ona w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżąca wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ., 21 września 2010 r., III UK 95/10, nie publ. lub z dnia 2 grudnia 2011 r., III SK 31/11, nie publ.).

W rozpoznawanej sprawie nie doszło do naruszenia przepisów wskazanych w podstawach skargi, które uzasadniają jej oczywistą zasadność. Poza tym zarzuty sformułowane w skardze wymierzone są w ustalenia faktyczne i ocenę dowodów

dokonane przez Sądy obu instancji, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 k.p.c.

[aw]